



ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 3 ມີນາ 2024 (03-03-2024)

ພາຣະກິດຂອງພຣະເຢຊູ.

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາເພື່ອນຳຂ່າວດີຂອງຄວາມລອດສຳລັບທຸກຄົນ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ພວກທະຫານໄດ້ພົບເຫັນກະເປົານ້ອຍອັນນຶ່ງຢູ່ໃນທົ່ງຫ່າງທາງພາກໃຕ້ຂອງເມືອງຟເຣເດີຣິກ, ລັດ ແມຣິແລນ, ໃນວັນທີ 13 ກັນຍາ 1862. ມັນເປັນເຈັ້ງມ້ວນນຶ່ງທີ່ຫ້ວຍຢາ ຊີກາ ສາມກອກ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃນເບື້ອງຕົ້ນທີ່ໄດ້ພົບເຫັນຢາຊີກາ, ແຕ່ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນເຈັ້ງ. ມັນແມ່ນສຳເນົາຄຳສັ່ງພິເສດຊຶ່ງ ໂຣເບີດ ອີ. ລີ, ສະບັບເລກທີ 191, ແລະມັນມີລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບແຜນການຂອງນາຍພົນທີ່ຈະບຸກໂຈມຕີລັດແມຣິແລນ. ເອກກະສານດັ່ງກ່າວໄດ້ດຳເນີນການໂດຍຜ່ານລະບົບຕ່ອງໂສ້ຄຳສັ່ງແລະເຄື່ອງມືໃນການສູ້ລົບຂອງ ແອນຕີເອຕັມ (Antietam), ເຊິ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດການໂຈມຕີຄັ້ງທຳອິດຂອງທ່ານລີທາງພາກເໜືອ. ການເວົ້າກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ!

ສະຖານະການທີ່ງຽບສງົບນັ້ນແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍກັບການຢູ່ໃນພາຣະກິດສະເພາະ. ອະດີດແມ່ນກ່ຽວກັບໂອກາດ; ອັນສຸດທ້າຍແມ່ນກ່ຽວກັບການຕັ້ງໃຈ. ອະດີດແມ່ນຄວາມມີໂຊກຂອງຜູ້ຊົນ; ອັນສຸດທ້າຍແມ່ນກ່ຽວກັບການອອກແບບ. ແລະເມື່ອມັນມາເຖິງຍຸກພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ພົບເຫັນຜູ້ທີ່ເດີນສະດຸດເຂົ້າໃນພາຣະບົດບາດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ແທນທີ່ເປັນພາຣະກິດທີ່ສອດຄ່ອງສົມບູນແບບແລະເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ລູກ 3:1-6

1. ເມື່ອບິທີສິບຫ້າໃນຣາຊການ ກາຍຊາຕິເບຣີໂອ ຄາວເມື່ອປົນຕີໂອ ບິລາດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງຢູດາຍ, ເຮໂຣດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງຄາລິເລ, ພິລິບນ້ອງຊາຍຂອງເຮໂຣດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງອີຕູຣາຍກັບອານາເຂດທາໂຄນິດ, ລີຊາເນັງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງອາບີເລັນ. 2. ແລະອັນນາກັບກາຍຢາເປັນມະຫາປະໂລຫິດ ຄາວນັ້ນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງໂຢຮັນບຸດເຊກາຣີຢາໃນກາງປ່າ. 3. ແລ້ວໂຢຮັນໄດ້ໄປທົ່ວເຂດອ້ອມແອ້ມແມ່ນ້ຳຢ່າດາເນ ປະກາດບັບຕີສະມາກ່ຽວກັບການຖິ້ມໃຈເກົາເອົາໃຈໃໝ່ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງຍົກຄວາມຜິດບາບເສັງ. 4. ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນໜັງສືຖ້ອຍຄຳຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ສຽງຜູ້ທີ່ຮ້ອງໃນປ່າວ່າ ‘ຈົ່ງຈັດແຈງທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເຮັດທິນທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່ໄປ. 5. ຮ່ອມທຸກຮ່ອມຈະໄດ້ຖິ້ມໃຫ້ເຕັມ ພູແລະໂນນທຸກໜ່ວຍຈະເຮັດໃຫ້ຕ່ຳລົງ ທາງຄົດຈະເຮັດໃຫ້ຊື່ແລະທາງມິຕິກໍຈະເຮັດໃຫ້ກຽງ. 6. ມະນຸດທັງປວງຈະໄດ້ເຫັນການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນ’.”

ຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍລັກສະນະທີ່ມີສິສັນແລະມີອິດທິພົນໃນຂ່າວປະເສີດ-ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ, ແຕ່ຄວາມເປັນເອກະລັກຂອງທ່ານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນມາດົນນານກ່ອນເວລາທີ່ທ່ານເລີ່ມປະກາດແລະເອີ້ນຜູ້ຄົນໃຫ້ກັບໃຈໃໝ່; ມັນໄດ້ເລີ່ມກ່ອນເວລາທີ່ທ່ານຈະມາເກີດ. ແມ່ແລະພໍ່ຂອງທ່ານ, ເຊກາຣີຢາແລະເອລີຊາເບັດ, ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຍັງບໍ່ມີລູກ, ຊຶ່ງໃນວັດທະນະທຳນັ້ນມັກຈະຖືກເຫັນວ່າເປັນສັນຍານຂອງຄວາມບໍ່ພໍໃຈຈາກສວັນ. ໃນມື້ນັ້ນຈົນມາເຖິງວັນທີ່ເຊກາຣີຢາ, ປະໂລຫິດຜູ້ນຶ່ງ, ໃນທ່າມກາງໜ້າທີ່ປະໂລຫິດຂອງ ລາວ, ລາວໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຢາມຈາກທູດສວັນອົງນຶ່ງທີ່ບອກລາວວ່າ ເຖິງວ່າທ່ານກັບພັນລະຍາຂອງທ່ານຈະມີອາຍຸຫຼາຍປານໃດ

ກໍ່ຕາມແຕ່ພວກເຂົາຍັງຈະມີລູກຊາຍ. ທູດສວັນໄດ້ກ່າວຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບເດັກຊາຍ-ວ່າລາວຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຈາກການເກີດແລະຄົນທົ່ວທຸກແຫ່ງຈະປີຕິຍິນດີໃນການເກີດຂອງເດັກນັ້ນ. ລາວຈະໄປກ່ອນໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຈະຮັບຜິດຊອບໃນການນຳຄົນກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ. ທູດສວັນໄດ້ກ່າວອີກວ່າເດັກຜູ້ນີ້ຈະເປັນຜູ້ໃໝ່ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ລູກາ 1:5-20). ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ແລະເຮົາເຫັນວ່າ, ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາທາງໂຢຮັນ, ແລະຄວາມແປກປລາດຂອງລາວໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ກາງທະເລຊາຍ. ລາວດຳເນີນຊີວິດໃນຖານະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ລາວນຸ່ງເສື້ອຜ້າທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນອູດ, ແລະກິນຕົກແຕນເປັນອາຫານ, ລາວມີຄວາມຮ້ອນຮົນບາງຢ່າງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູແລະໄດ້ປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງການພິພາກສາແລະການກັບໃຈໃໝ່. ລາວຍັງໄປເຖິງປະເດັນຕໍ່ວ່າຕິຕຽນຄົນທີ່ມີອຳນາດຍິ່ງໃໝ່ໃນສມັຍຂອງລາວ. ລາວເອີ້ນພວກຟາລີຊາຍ, ຜູ້ນຳທາງສາສນາໃນສມັຍນັ້ນ, ພວກຊາດູຮ້າຍແລະສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນອີກ. ໃນເວລາຕໍ່ມາລາວໄດ້ທຳມຜູ້ປົກຄອງທີ່ໄດ້ແຕ່ງດອງກັບເມັງຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຕົນທີ່ເປັນສາຍເຫດໃຫ້ລາວຖືກຂັງຄຸກໃນທີ່ສຸດກໍຖືກປະທານຊີວິດຍ້ອນຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງກະສັດ (ມາຣະໂກ 6:14-29). ເຖິງແມ່ນວ່າບາງຄົນຖືວ່າລາວເປັນຄົນແປກປລາດແລະອາດເປັນເໝືອນຄົນຂາດສະຕິກໍຕາມ, ແຕ່ໂຢຮັນຮູ້ແຈ້ງຫຼາຍກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງລາວໃນຊີວິດ. ລາວໄດ້ເກີດ, ແລະມີຊີວິດຢູ່, ສຳລັບເຫດຜົນອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ-ເພື່ອການກະກຽມທາງສຳລັບພຣະເຢຊູ. ນີ້ແມ່ນຫົວຂໍ້ລວມຂອງຊີວິດຂອງໂຢຮັນ, ແລະໃນເຣື່ອງນີ້, ລາວສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າເຮົາຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມພາຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນແນວໃດ:

- **ພາຣະກິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.** ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຫາຈົນກ່ວາທ່ານໄດ້ພົບເຫັນຜູ້ກໍ່ການທີ່ພົບຈົນຕະນາການຂອງຕົນເອງ; ພາຣະກິດຂອງລາວແມ່ນໄດ້ຖືກຕັ້ງຮາກຖານຢ່າງໜັກແໜ້ນຢູ່ໃນພຣະຄຳທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄືກັບຕ້ອງເປັນຄວາມຈິງຂອງພວກເຮົາ. ໃນວັດທະນະທຳທີ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າທຸກຄົນມີຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນສຳລັບພວກເຂົາ, ພວກເຮົາມີໂອກາດທີ່ປະເສີດທີ່ຈະຈັດວາງຕົວເຮົາເອງກັບພາຣະກິດດຽວທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ. ແລະພາຣະກິດດຽວທີ່ມີຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງ, ນີ້ຮັ້ນດອນ.
- **ພາຣະກິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນເຂົ້າໃຈໃນແສງສະຫວ່າງຂອງພາຣະກິດຂອງພຣະເຢຊູ.** ໂຢຮັນເຂົ້າໃຈແລະຍອມຮັບວ່າຊີວິດຂອງລາວແມ່ນຂຶ້ນກັບຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະພາຣະກິດຂອງລາວຈຶ່ງເປັນພຽງແຕ່ອົງປະກອບນ້ອຍໆຂອງພາຣະກິດຂອງພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ. ເຮົາຕ້ອງບໍ່ຫຼອກລວງຕົວເອງໃຫ້ຄິດວ່າເຮົາຈະສາມາດດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມປາຖນາແລະຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງໃນແບບທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຜູ້ເຊິ່ງພຣະເຢຊູເປັນແລະສິ່ງທີ່ພຣະອົງເຂົ້າມາເພື່ອ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເສັ້ນທາງໄປສູ່ຄວາມຈິງທີ່ສຳຄັນແມ່ນພົບຢູ່ໃນຊີວິດ, ຄວາມຕາຍ, ແລະການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ.

2. ລູກາ 4:14-19

14. ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດກັບຄືນແຂວງຄາລິເລດ້ວຍຮິດແຫ່ງພຣະວິນຍານ ແລະກິຕິສັບຂອງພຣະອົງໄດ້ຊ່າລືໄປທົ່ວອັອມເຂດນັ້ນ. 15. ພຣະອົງຊົງສ້າງສອນໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ຊົງຮັບຄວາມສັຣເສີນຈາກຄົນທັງປວງ. 16. ແລະພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງເມືອງນາຊາເຣັດ ຄືບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງຈະເຣີນໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມໃນວັນຊະບາໂຕຕາມເຄີຍ ແລະຊົງຍືນຂຶ້ນເພື່ອຈະອ່ານພຣະທັມໃຫ້ທີ່ປະຊຸມຟັງ. 17. ແລ້ວເຂົາໄດ້ຍື່ນພຣະຄຳພີຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ເມື່ອຊົງພິໜັງສືພຣະທັມອອກກຳພົບຂໍ້ທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, 18. “ພຣະວິນຍານແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງຂ້າພະເຈົ້າເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ທົດສົງຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ ໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນຍາກຈົນ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າປະກາດອິສຣະພາບແກ່ບັນດາຊະເລີຍໃຫ້ປະກາດແກ່ຄົນຕາບອດວ່າຈະໄດ້ເຫັນຮຸ່ງອີກ ໃຫ້ປ່ອຍຜູ້ຖືກບັບບັງຄັບເປັນອິສຣະ. 19. ແລະໃຫ້ປະກາດປີທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເມດຕານັ້ນ.”

ດ້ວຍວິທີທາງທີ່ໂຢຮັນໄດ້ກະກຽມໄວ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມປະຕິບັດພາຣະກິດຂອງພຣະອົງ, ແລະເຮັດການດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນດ້ວຍການອັສຈັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳແລະສິດອຳນາດຂອງການສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພວກເຮົາມາເຖິງລູກາບົດທີ

4, ພວກເຮົາພົບວ່າເສັ້ນທາງຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ນຳພາພຣະອົງກັບຄືນໄປທີ່ບ້ານເດີມຂອງພຣະອົງທີ່ນາຊາເຣັດ. ບາງທີທ່ານອາດສາມາດຈິນຕະນາການເຖິງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ຈາກຕົວເມືອງໂດຍຄວາມຄິດທີ່ວ່ານຶ່ງໃນເມືອງຂອງເຂົາໄດ້ຮັບຊື່ສຽງດັ່ງກ່າວ. ຕົວເມືອງອາດຈະມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຫຼາຍ, ແລະທັມມະສາລາ, ເຊິ່ງເປັນສູນກາງຂອງຊີວິດສາທາລະນະ, ເຕັມໄປໝົດ. ການບໍລິການທັມມະສາລາປົກກະຕິຈະເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການອ່ານຈາກພຣະທັມໂທຣາແບບດັ້ງເດີມ, ກົດບັນຍັດ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຫ້າປຶ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄັມພິເດີມ. ນີ້ແມ່ນການອ່ານຕາມການກຳນົດ; ຜູ້ອ່ານບໍ່ໄດ້ເລືອກຂໍ້ຄວາມທີ່ເຂົາຕ້ອງການອ່ານ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະອ່ານຈາກສ່ວນທີ່ຖືກມອບໝາຍ. ແຕ່ມີການອ່ານຄັ້ງທີ່ສອງ. ອັນນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກສັ່ງ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະຖືກເລືອກໂດຍຜູ້ອ່ານ, ລາວກໍຈະຊອກຫາຂໍ້ຄວາມຂອງລາວຢູ່ໃນມື້ວັນໜັງສືແລະອ່ານຕາມນັ້ນດ້ວຍຄຳເຫັນແລະການສອນຂອງລາວເອງ. ລອງນຶກພາບໄປຊົ່ວລະຍະໜຶ່ງວ່າມີແຮງໂນ້ມຖ່ວງຂອງສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນ, ພຣະເຢຊູ, ພຣະຄຳທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ກຳລັງຈະຖືກອ່ານບ່າງສ່ວນຂອງຖ້ອຍຄຳທີ່ທ່ານວຍໄວ້, ແລະພຣະອົງຊົງເລືອກຂໍ້ພຣະຄັມພິນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈະເລືອກອັນໃດ? ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະເວົ້າຫຼັງ? ພຣະເຢຊູໄດ້ອ່ານຈາກຄຳພະຍາກອນເອຊາຢາ, ເປັນການທຳນວາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເປັນຂໍ້ນຶ່ງທີ່ປະຊາຊົນຈະຄຸ້ນເຄີຍກັນ. ມັນເປັນຄຳສັນຍາອັນໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິດໝັ້ນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ໃນຕອນຕົ້ນແຫ່ງການກົດຂີ່, ຜ່ານການທຳລາຍພຣະວິຫານ, ແລະຜ່ານການຍຶດຄອງຂອງຊາວໂຣມັນ. ມັນເປັນທາງຜ່ານຂອງຄວາມຫ້ວງໜຶ່ງທີ່ເວົ້າກ່ຽວກັບການໃຫ້ການເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດ, ອິສະຣາຍເລື່ອນກັບໂທດ, ແລະປີຂອງການນຳເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

- **ປະກາດເສຣີພາບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກຄຸມຂັງ.** ມະນຸດທຸກຄົນເປັນນັກໂທດຂອງຄວາມບາບແລະຄວາມຕາຍ, ບໍ່ສາມາດປົດປ່ອຍຕົວເອງໄດ້. ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງການຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ຜູ້ທີ່ສາມາດທຳລາຍໂສ້ຂອງການສ້າງຂຶ້ນຜູກມັດຕົວເຮົາເອງ, ແລະນຳເຮົາໄປສູ່ເສຣີພາບອັນມີສ່ຽງຮາສີໃນຖານະທີ່ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.
- **ໃຫ້ສາຍຕາແກ່ຄົນຕາບອດ.** ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນຕາບອດຍ້ອນບາບຂອງພວກເຮົາເອງ, ແຕ່ລະຄົນຂອງພວກເຮົາໝັ້ນໃຈວ່າວິທີການຂອງຕົນເອງແມ່ນດີແລະຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາຕ້ອງການຕາຂອງພວກເຮົາຖືກເປີດອອກເພື່ອເບິ່ງເຫັນຄວາມຈິງຂອງການກະບົດຂອງພວກເຮົາແລະຮັບເອົາຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮັບເອົາການໃຫ້ອະພິຍາບຂອງພວກເຮົາແລະຮັບເອົາການຟື້ນຟູຈິດໃຈໃໝ່ຈາກພຣະອົງ.
- **ປົດປ່ອຍຜູ້ທີ່ຖືກກົດຂີ່.** ອິສະຣາຍເລື່ອນທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນໃດອັນໜຶ່ງອັນທີ່ທັມມະຊາດບາບຂອງເຮົາປາຖນາ; ນີ້ແມ່ນຄວາມຄອບງຳຂອງບາບ, ການຫຼອກລວງພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນການເຊື່ອວ່າການເປັນຂ້າທາດແມ່ນເສຣີພາບທີ່ແທ້ຈິງ, ເສຣີພາບທີ່ແທ້ຈິງໝາຍເຖິງການດຳເນີນຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ມີອິສະຣາຍເລື່ອນທີ່ຈະຮັກແລະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຮົາ.
- **ປະກາດປີແຫ່ງຄວາມໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.** ໃນທີ່ສຸດ, ພຣະເມຊີອາກຳມາ. ແລະມີຄວາມໂປດປານອັນໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຈະສຳແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໄປກວ່າການສນອງທາງແຫ່ງການຄືນດີໃຫ້ແກ່ພຣະອົງບໍ່? ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມບາບແລະການກະບົດຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມໂປດປານອັນຍິ່ງໃຫ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບພວກເຮົາທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕັດຊ່ອງຫວ່າງກັບການກັບໄປຄືນດີກັບພຣະອົງ.

3. ລູກ 4:20-21

20. ແລ້ວພຣະອົງຊົງຮຳໜັງສິນັ້ນສົ່ງຄືນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະຊົງນັ່ງລົງ ຕາຂອງຄົນທັງປວງໃນໂຮງທັມກຳແພ່ງເບິ່ງພຣະອົງ. 21. ພຣະອົງຈົ່ງຊົງຕັ້ງຕົ້ນກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ພຣະຄັມພິຕອນນີ້ກໍສຳເຣັດໃນວັນນີ້ ຄືເມື່ອທູຂອງທ່ານກຳລັງໄດ້ຍິນຢູ່ນີ້.”

ເມື່ອໄດ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມນີ້. ໃນເວລາທີ່ແທ້ຈິງ “ຄຳປະກາດ” ພຣະເຢຊູໄດ້ສືບຕໍ່, “ມື້ນີ້ຂໍ້ຄວາມນີ້ໄດ້ຖືກບັນລຸຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງເຮົາ.” ໃນຄຳສັບຕ່າງໆ “ ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າ, ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ລໍຄອຍ, ແລະທ່ານເປັນພຍານເຖິງຄວາມສຳເຣັດຂອງຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້.” ພຣະທັມເອຊາຢາໄດ້ບັນທຶກໄວ້ປະມານ 750 ປີກ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຍິນຢູ່ໃນທັມມະສາລາເມືອງນາຊາເຣັດ, 750 ປີນັ້ນສະແດງເຖິງ

ຄວາມຄາດຫ້ວງຂອງຄົນໃນແຕ່ລະລຸ້ນ, ແຕ່ລະຄົນຕາຍໄປໂດຍບໍ່ເຫັນຄວາມສໍາເລັດຕາມຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ເຖິງວ່າເວລາຈະຜ່ານໄປຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ.

- **ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາທີ່ຄາດໝາຍໄວ້.** ຝູງຊົນໃນທັມມະສາລາໃນມື້ນັ້ນມັກຄໍາປະກາດ. ແນ່ນອນວ່າພວກເຂົາຈະມັກ-ພວກເຂົາຈະເປັນພຍານເຖິງຄົນລຸ້ນທີ່ຈະກ້າວມາໃນພາຍຫຼັງ. ໃນທີ່ນີ້, ໃນທີ່ສຸດ, ສິ່ງນຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກສັນຍາໄວ້, ພຣະເມຊີອາ, ແລະດີກວ່ານັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ມາຈາກເມືອງນ້ອຍຂອງພວກເຂົາເຈົ້າເອງຄືນາຊາເຣັດ. ແຕ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈຖ້າເຮົາອ່ານບົດຕໍ່ໄປ ເຮົາເຫັນວ່າທັສນະຂອງຝູງຊົນເລີ່ມປ່ຽນໄປ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນແລະຄວາມຊື່ນຊົມ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມໃຈຮ້າຍແລະຄວາມຮຸນແຮງ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມພຍາຍາມທີ່ຈະຈັບພຣະເຢຊູແລະປະທານຊີວິດທີ່ເທິງພູນອກເມືອງ. ພວກເຮົາອາດຈະສົງສັຍວ່າເກີດຫ້ງຂຶ້ນແທ້. ທັສນະຄະຕິຈະປ່ຽນແປງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍແນວໃດຖ້າພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາທີ່ຄາດໝາຍໄວ້ແທ້ໆ.
- **ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາທີ່ບໍ່ໄດ້ຄາດຄິດ.** ເຫດຜົນທີ່ຝູງຊົນຫັນໜ້າໄປຢ່າງກະທັນຫັນແລະຕື່ນເຕັ້ນກໍຍ້ອນວ່າເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຄາດໝາຍເຖິງພຣະເມຊີອາ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຄາດໝາຍພຣະເມຊີອາແບບນີ້. ຝູງຊົນໃນເມືອງນາຊາເຣັດຄາດຄະເນຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູແລະພາຣະກິດຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາສົມມຸດວ່າພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ນໍາທາງດ້ານການເມືອງ. ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າຖ້າພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນ, ແລະຢ່າງເໝືອນກັນ, ພຣະອົງເປັນຜູ້ປາບສັດຕູຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຜູ້ທີ່ທ້າທາຍຄວາມສົມມຸດຂອງພວກເຂົາ.

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາເພື່ອນໍາຂ່າວດີຂອງຄວາມລອດສໍາລັບທຸກຄົນ. ຈົ່ງເລືອກຂໍ້ນຶ່ງຂອງການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- ❖ **ການປະເມີນ.** ຖ້າພາຣະກິດຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອປະກາດຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມລອດສໍາລັບປະຊາຊາດທັງໝົດໃນໂລກ. ຕໍ່ມາພວກເຮົາກໍຢ່າງດຽວກັນນັ້ນແຫຼະ. ຈົ່ງປະເມີນເບິ່ງຊີວິດຂອງທ່ານ, ມີຄົນກຸ່ມໃດທີ່ທ່ານຖືວ່າ "ບໍ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດ" ຈາກການປະກາດຂອງຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ເຫຼັ້ມ? ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງອະທິຖານແລະກັບໃຈອອກຈາກທັສນະຄະຕິເຫຼົ່ານັ້ນ.
- ❖ **ປໂຍກພາຣະກິດ.** ໃນການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບພາຣະກິດຂອງພຣະເຢຊູ, ປະກອບດ້ວຍການປະກາດເຜີຍແຜ່ສໍາລັບຊີວິດຂອງທ່ານເອງ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອາດຈະຄິດເຖິງຂອງປະທານສ່ວນຕົວ, ພອນສວັນ, ແລະຄວາມໃຝ່ຝັນຂອງທ່ານ, ຈົ່ງຈົດຈໍາໄວ້ວ່າພາຣະກິດຂອງພວກເຮົາຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ພາຣະກິດຂອງພຣະເຢຊູ.
- ❖ **ບົດສະຫຼຸບ.** ທ່ານສະບາຍໃຈແນວໃດກັບການປະກາດຂ່າວດີຂອງພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນໆ? ໃຊ້ເວລາທ້າຍທີ່ແລະຂຽນບົດສະຫຼຸບສັ້ນໆກ່ຽວກັບການປະກາດຂ່າວປະເສີດ. ແລະນໍາເອົາບົດສະຫຼຸບນີ້ໄປກັບທ່ານແລະຂໍໂອກາດຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນໆດ້ວຍການເວົ້າ.

ອຸປຸຖໍາໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ VR